

החיפוש אחד הדם לכפדה

“...כי-הרס הוא נפש יכפד”
ספר ויקא פדק יז יא.

בערב אביבי אחד, לפני שנים רבות, סיפר יהודי בא בימים את הסיפור האישי הבא בעת פגישה עם חברים אחרים בני דת משה. “זהו שבוע הפסח החל עלינו לטובה, אחי היהודים, וביושבי כאן הרהרתי לי איך אתם מתכוונים לחגוג אותו. תצטרכו לבער כל חמץ מבתיכם; תאכלו מצות וצלי כבש. תלכו לבית הכנסת ותמלאו אחר הטכסים וההוראות התלמודיות. אך אתם שוכחים, אחי, שיש לכם הכל, פרט למה שביקש השם בראש ובראשונה. הוא לא אמר: ‘כשאראה שבערתם את החמץ’, או ‘כשאראה שאתם אוכלים מצות או כבש, או הולכים לבית הכנסת’. מילתו היתה: ‘כשאראה את הדם אפסח עליכם’. ובכן אחי, אין שום תחליף לזה. יש צורך בדם, דם, דם!” כשהוא חזר ושנה מילה זו בהטעמה הולכת וגוברת, עיניו השחורות האירו בחמימות, בעוד רעד אוחז במאזיניו היהודים. “דם!” זו מילה

איומה עבור מי שנפשו יראה את ספרי הקודש העתיקים, ובכל זאת אין לו שום קרבן. בכל מקום בו יפנה בספר הספרים הוא יפגוש בדם, אך ככל שיחפש, לא ימצא אותו ביהדות של זמננו.

לאחר רגע של דממה, הזקן המשיך בדבריו בערך כך: "נולדתי בארץ ישראל, לפני כשבעים שנה. כילד, לימדו אותי לקרוא תורה, תהילים ונביאים. הלכתי לבית הכנסת בקביעות ולמדתי את מה שלימדוני, שדתנו היא הדת האמיתית והיחידה. אך כשבגרתי ולמדתי את התורה יותר לעומקה, נדהמתי נוכח החשיבות שייחסה התורה לדם בכל הטכסים המוזכרים בה, אך בה במידה נדהמתי מהעדרו המוחלט של הדם מחיי הדת בהם אני גדלתי. שוב ושוב קראתי את פרק יב' בספר שמות ואת הפרקים טז' ויז' בספר ויקרא, והאחרון במיוחד גרם לי לרעדה כשחשבתי על היום הגדול - יום הכיפורים, ועל התפקיד שהדם ממלא בו. יום ולילה הצטלצל פסוק אחד באזני: '...כִּי־הָדָם הוּא בְּנַפְשׁ יִכָּפֵר.' ידעתי כי הפרתי את החוק. אני זקוק לכפרה. שנה אחר שנה, ביום הזה אני מכה על חזי בעודי מתוודה על כך שאני צריך כפרה לעוונותי; אך הכפרה נקנית בדם, ואצלנו אין שום דם!

בסופו של דבר, מרוב ייאוש פתחתי את לבי בפני רב מלומד ונכבד. הוא סיפר לי שאלוהים כעס על עמו, שבית המקדש חרב ושמשגד מוחמד נבנה במקומו. המקום היחיד עלי אדמות בו העזנו להזות את דם הקרבנות, על פי הכתוב בספר במדבר בפרק יב' ובספר ויקרא בפרק יז', נחרב ועמנו הוגלה מארצו. זו היתה הסיבה, שלא היה עוד שימוש בדם. אלוהים עצמו חסם את הדרך למילוי הפולחן רב החשיבות של יום

הכיפורים. כעת עלינו לפנות לתלמוד ולהסתמך על הוראותיו ולשים מבטחנו ברחמי האל ובחסדי האבות.

ניסיתי להסתפק בהסבר זה, אך לא היה לי מנוח. משהו כאילו רמו לכך שחוק בתורה שונה, אפילו שבית המקדש אכן חרב. שום דבר אחר, פרט לדם, יוכל לכפר עבור הנפש. אין אנו מעיזים לשפוך דם קרבנות במקום שונה מהמקום אותו בחר הקב"ה. וכך, אנו נשארים ללא כל כפרה לעוונותינו. מחשבה זו הטילה עלי אימה. במצוקתי, פניתי לרבנים אחרים לשם ייעוץ. לא היתה לי אלא שאלה אחת גדולה: *'היכן יכול אני למצוא את הדם לכפרה?'*

הייתי בן למעלה משלושים כשעזבתי את ארץ ישראל ובאתי לקונסטנטינופוליס (איסטנבול, כיום), ובראשי מנקרת ללא הרף שאלתי חסרת המענה ונפשי מתחבבת ומתענה נוכח חטאי.

לילה אחד, בהלכי במורד אחת מסימטאות העיר, הבחנתי בשלט המודיע על אסיפה של יהודים במקום. מתוך סקרנות פתחתי את הדלת ונכנסתי פנימה. מיד כשהתיישבתי שמעתי איש אחד אומר: 'דמו של ישוע המשיח מטהר אותנו מכל החטאים'. זו היתה פגישתי הראשונה עם המשיח, אך הקשבתי בנשימה עצורה לדובר שסיפר איך אלוהים הכריז ש'אין סליחה ללא הקות דם' אך הוא נתן למות את בנו יחידו, את שה האלוהים, וכל עוונותיו של מי ששם מבטחו ואמונתו בדמו של בן האלוהים יכופרו. זה היה המשיח המתואר בפרק נג' בספר ישעיה; זה היה הסובל המתואר בפרק כב' בספר תהילים. הו, אחי, מצאתי, סוף סוף את דם הכפרה. שמתי את מבטחי בו וכעת אני אוהב לקרוא בברית

החדשה ולראות איך כל נבואות התורה מתגשמות בישוע. דמו נשפך עבור החוטאים. זה סיפק את אלוהים וזו הדרך היחידה לגאולה עבור יהודים וגויים כאחד.

האם אתם, הקוראים, מצאתם כבר את דם הכפרה? האם אתם שמים מבטחיכם בשה האלוהים המוכה?

בדברי אלוהים נכתב:

”...וְרָאִיתִי אֶת-הַדָּם וּפְסַחְתִּי עֲלֵיכֶם...” ספר שמות פרק יב' יג.
”...כִּי-הַדָּם הוּא בְּנִפְשׁ יִכָּפֵר:” ספר ויקרא פרק יז' יא.
”...וְדָם-יִשׁוּעַ הַמָּשִׁיחַ בָּנוּ יִטְהַרְנוּ מִכָּל-חַטָּא:” הראשונה ליוחנן פרק א' ז.
”...יֵשׁ-לָנוּ בּוֹ הַפְּדִיּוֹן בְּדָמוֹ סְלִיחַת הַחַטָּאִים:” אל הקולסים א' יד.

לקבלת ספר הברית החדשה
בעברית ובאנגלית ללא תשלום
נא לכתוב ל:
”תקוות ישראל”
ת.ד. 3112 הרצליה 46130

FELLOWSHIP TRACT LEAGUE

P.O. BOX 164 • LEBANON, OH 45036

www.fellowshiptractleague.org © Tract 4510 (Hebrew)

All tracts free as the Lord provides. Not to be sold.